

O červené řepě

Dědek řepu zasadil,
u pole se posadil,
čeká, čeká,
mráz ho leká,
sluníčka se bál, dešti jenom lál.

Bez večeře, bez oběda
čeká dědeček,
najednou se hlína zvedá,
roste kopeček.

„Bábo, roste řepa!“
„Dědku, co tam vidíš?“
„Bábo, což jsi slepá?!“
„Dědku, ty mě šidíš!“

Zavolali vnučku,
vnučka pejska,
pejsek kočku,
kočka myš,

sedli si a čekají,
šepty, šepety, šeptají.

Myšce byla dlouhá chvíle,
hopsala si rozpustile.

Trhla kočkou,
kočka pejskem,
pejsek vnučkou,
vnučka babkou,
babka dědkem.

Dědek prázdné ruce měl,
ničeho se nedržel.
Udělali báb!

Kopeček se ještě chvěje,
jak se pod ním krtek směje!